

4. møde

Fredag den 9. oktober 1981 kl. 9.00

Dagsorden:

Første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret 1982.
(Lovforslag nr. L 1).

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Medlem af folketinget *Erhard Jakobsen* har meddelt mig, at han som følge af deltagelse i møder i Europa-Parlamentet ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jfr. folketingets forretningsorden § 42, stk. 3, litra c, fra og med den 13. oktober samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret 1982.
(Lovforslag nr. L 1. Fremsat 6/10 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bertel Haarder (V):

Indtil vi for 3 år siden flyttede finansårets begyndelse fra 1. april til 1. januar, havde folketinget altid en selvstændig og omfattende førstebehandling af finanslovsforslaget. Den faldt væk, da vi i oktober 1979 foretog den rationalisering, at vi slog åbningsdebatten og finanslovdebatten sammen. Samtidig har vi jo tradition for, at vi ikke tager ordet under andenbehandlingen, fordi ændringsforslagene venter til tredjebehandlingen. Der-

ved er vi kommet i en situation, hvor finanslovsforslaget overhovedet ikke behandles her i tinget før til allersidst, umiddelbart før afstemningerne lige før jul.

Sådan mener vi ikke vi kan behandle årets vigtigste lov. Det er trods alt den lov, der omfatter og sammenknytter alle de andre love, og som øver helt afgørende indflydelse på de åndelige og materielle vilkår for os og efterhånden i skæbnesvanger stil også vore efterkommere.

Venstre vil gerne overveje sammen med finansudvalget, og venstre vil gerne bede præsidiet overveje, om en egentlig førstebehandling af finanslovsforslaget bedst kunne ligge på ugedagen efter åbningsdebatten. Vi bestrider ikke, at dagen i dag måske ikke er den ideelle, men så kunne det blive en skik, at det f. eks. var tirsdag eller torsdag efter åbningsdebatten.

At en debat er nødvendig, kan man i hvert fald se af finanslovsforslagets slutresultat, dvs. underskuddet på 41,4 mia kr., som er den foreløbige klimaks på en sørgelig udvikling, som jeg her kort vil beskrive.

I 1980 skulle underskuddet have været 11 mia kr. – det blev 18 mia kr. I 1981 skulle det have været 16 mia kr. – det blev 33 mia kr. Hvis udskrivningen fortsætter i samme takt som hidtil, bliver det mindst 35 mia kr. i år. Ifølge finanslovsforslaget skulle underskuddet næste år blive 39,9 mia kr., men nu får vi at vide, at det bliver 41,4 mia kr. Det stiger altså med 1 mia kr. om måneden lige for tiden, og ingen ved, hvor vi er henne. Det kan være, at det ender på 60 mia kr. i 1983 og 80 mia kr. i 1984, sådan som Steffen Møller, Metals cheføkonom, jo har forudsagt i sin bebudelse af en statsbankerot.

Hele vejen igennem er der tale om ny gæld, som skal lægges oven i den gamle, og den gamle skal samtidig fornys, forrentes og afdrages ligesom den nye. Jeg skal ikke minde om bruttokasseunderskuddet, for så får vi milliardsyge, så begynder tallene at flimre for øjnene, men bruttokasseunderskuddet er altså betydeligt større, som alle ved, og siger også noget om ophobningen af gammel gæld.

Howdan er det gået sådan? Jo, lad os se på, hvordan de virkelige udgifter har udviklet sig i sammenligning med de prognoser og de budgetter, man havde lagt.